

ورزش بی‌رحم اما پر طرفدار

باورتان می‌شود؟ عجیب‌ترین نتیجه بازی‌ها در دور اول دقیقاً در آخرین آنها رقم خورد. جالب این است که هرچه بیشتر بازی را نگاه می‌کنیم این نتیجه به نظرمان بیشتر منصفانه می‌آید. این دومین شکست اسپانیا در ۵۰ بازی اخیرش بود که هر دو در آفریقای جنوبی و هر دو مقابل حریفان نه چندان قدرتمند بوده است. نمی‌توانیم بگوییم این روندی ثابت برای اسپانیا خواهد بود ولی این تیم جوری بازی می‌کرد که انگار کل زدن

خود به خود انجام می‌شود. این امر وقتی مشخص تر شد که داوید ویا در نیمه اول موقعیت بسیار خوبی را برای خود به وجود آورد و با اینکه می‌توانست به سیلوا پاس دهد، ترجیح داد خودش توپ را با پای چپ به بیرون بزند. بازیکنان معمولی در این جور صحنه‌ها ناراحت می‌شوند، بالا و پایین می‌پرند یا سر همبازی‌شان داد می‌زنند ولی عکس‌العمل سیلوا جوری بود که انگار تا آخر بازی موقعیت‌های زیادی خواهند داشت واز دست

رفتن این یکی آنقدر هم مهم نیست. این جور طرز فکر برای بازیکن گلزنی که با موقعیت‌های گلزنی در طول مسابقاتی که با اسپانیا به میدان رفته، آشنا شده اصلاً درست نیست. طرز فکر سوئیسی‌ها به مراتب بهتر بود. برنامه آنها برای بازی اگرچه ساده‌تر اما موثرتر بود و حتی با رفتن سندروس بهتر هم شد. سوئیس بسته‌تر و چسبنده‌تر دفاع می‌کرد. هرچه بیشتر اسپانیا در گلزنی ناموفق نشان می‌داد، دفاع درست و منطقی سوئیس

بیشتر به چشم می‌آمد. اسپانیا در پاس‌های کوتاه و حرکات انفجاری خودش گیر کرد. البته بعد از آمدن خسوس ناواس دست توپ‌پخش‌کن‌های تیم، ژاوی و ژابی، به نسبت عملکرد ضعیف سیلوا بازتر شد. کما اینکه ضربه ناواس روی کرنر آخر بازی هم غیرقابل بخشش نیست. سرخیو راموس هم آزادی لازم برای نفوذ را نداشت. اسپانیایی‌ها اکنون بدشانسی (برخورد شوت ژابی آلونسو به تیر دروازه) و هاوارد وب داور

به بهانه شکست اسپانیای مدعی در نخستین بازی دور گروهی

همه امیدواری‌ها و ناامیدی‌های تاریخ

مهدی احمدی

شکست عجیب و دور از انتظار اسپانیا برابر سوئیس، اولین شکست یک تیم مدعی در نخستین بازی‌اش در تاریخ جام‌های جهانی نیست. مرور تاریخ به خوبی نشان می‌دهد تیم‌های مدعی بسیاری در ادوار گذشته اولین بازی‌شان را با شکست پشت سر گذاشته‌اند اما در نهایت اتفاقات دیگری برایشان رخ داده هرچند در این میان مدعیانی هم وجود داشته‌اند که به واسطه همان یک شکست از دور

مسابقات کنار رفته‌اند.

■ **سوئد ۳-۲ ایتالیا ۲ (۱۹۵۰)**

ایتالیا در آخرین جام، قبل از جنگ‌جهانی، قهرمان شد و مدافع عنوان قهرمانی بود اما امیدی به آنها نبود. یک سال قبل هواپیمای حامل بازیکنان باشگاه تورینو سقوط کرد و ۱۷ بازیکن زنده تیم ملی را به کام مرگ برد. ویتوریو پوتزو نامید هم رو به حرفه قبلی خود یعنی روزنامه‌نگاری آورده بود. اتزوری‌ها بازی را شجاعانه آغاز کردند و در اوایل بازی به گل رسیدند اما سوئد سه بار متوالی گل زد و تک‌گل دقایق پایانی مویکنلی بی‌فایده به‌نظر می‌رسید. ایتالیا در نهایت با یک پیروزی را مرحله گروهی بالا نیامد اما به دلیل بازی‌های شجاعانه همواره مورد تحسین قرار می‌گرفت. این تیم نه بازیکن سرشناسی داشت و نه مربی‌ای در سطح پوتزو.

■ **مجارستان ۲-۲ انگلستان یک (۱۹۶۲)**

هشت سال قبل از انجام این بازی، انگلیس ۷ یک به مجارستان باخت‌ه بود اما به نسبت آن زمان تیم قوی‌تری به نظر می‌رسید و امثال بابی مور، بابی چارلتون، بابی رابسون، گوردون بنکس و راجر هانت را در ترکیب خود می‌دید. ضمن آنکه خبری

از کوچیس و پوشکاش هم در ترکیب مجارها نبود.

مجارستان با گل تپچیسی در اوایل بازی پیش افتاد اما در نیمه دوم یک ضربه پنالتی انگلیسی‌ها را به بازی برگرداند. کمتر از یک دقیقه پس از این گل فلورین آلبرت تک‌ستاره مجارستان گل برتری را برای تیم‌ملی کشورش به ثمر رساند و بازی با همین نتیجه به پایان رسید. انگلیس در دور بعدی مقابل

برزیل قهرمان شکست خورد و حذف شد.

■ **لهستان ۳-۲ آرژانتین ۲ (۱۹۷۴)**

پس از آلمان و هلند بدون شک لهستان قوی‌ترین تیم این جام بود و در رده‌بندی نهایی هم به جایگاه شایسته خود رسید. هنوز آب و هوای اشتونگارت برای آرژانتینی‌ها ناشنا بود که لاتو و ژارماچ در دقایق ۸ و ۷ برای لهستان گل زدند. در اواسط نیمه دوم، این تیم بازهم توسط لاتو به گل رسید. پس از این گل بود که آرژانتینی‌ها به خود آمدند و دو گل متوالی زدند اما هیچ‌گاه گل سوم به ثمر

نرسید. آرژانتین پس از لهستان به عنوان تیم دوم از گروهش صعود کرد اما در مرحله بعد عملکرد خوبی نداشت و حذف شد. این تیم در این جام ستارگانی مثل ماریو کمپس و اوبالدو فیول را به همراه داشت.

■ **آرژانتین صفر- بلژیک یک (۱۹۸۲)**
بازی این جام بود حتی پرتماشگرتر از بازی فینال. آرژانتین با همان ترکیب سال ۷۸ که فاتح جام شده بود یا به میدان گذاشت. بلژیک در اواسط نیمه دوم توسط فن دربرگ به گل رسید و در ادامه درخشش پفاف دروازه‌بان این تیم منجر به خلق نخستین شگفتی جام‌جهانی شد. لازم به ذکر است که در این دیدار مارادونا برای اولین بار در تاریخ جام‌های

جهانی در ترکیب آلبی سلسنه بازی کرد. آرژانتین در ادامه پس از بلژیک به عنوان تیم دوم از گروهش صعود کرد اما از پس برزیل و ایتالیا برنجامد و از جام خداحافظی کرد.

■ **آلمان غربی یک - الجزایر ۲ (۱۹۸۲)**

قبل از بازی یوپ دروال سرمربی مغرور آلمان‌ها به حالت تمسخر گفته بود: «اگر ما از الجزایر ببازیم، من ملیت برگشت به آلمان را خواهم گرفت.» آلمان، قهرمان اروپا در سال ۱۹۸۰ بود و کارل هانس رومینگه بهترین بازیکن قاره سبز در سال ۱۹۸۱ را هم در ترکیب خود می‌دید. رباح ماجر در این بازی یکی از گل‌های نماینده آفریقا را به ثمر رساند. تک‌گل آلمان را هم رومینگه زد. مردم الجزایر پس از این بازی جشنی به بزرگی جشن استقلال برپا کردند. در ادامه الجزایر با بتانی آلمان و اتریش از صعود به مرحله گروهی بازماند. آلمان هم تا فینال رفت اما آه الجزایری‌ها مانع قهرمانی‌شان شد.

■ **انگلیس ۳- فرانسه یک (۱۹۸۲)**
فرانسه در آن زمان پس از سال‌ها یک نسل خوب از بازیکنانش را کنار هم می‌دید و در داخل کشور هم همه از این تیم انتظار قهرمانی داشتند. حضور پلاتینی، تیکانا و ژیرس در بالا رفتن این انتظار بی‌تاثیر نبود. برایان رابسون ۲۷ ثانیه پس از شروع بازی سریع‌ترین گل وقت جام‌جهانی را وارد دروازه فرانسوی‌ها کرد اما آنها به هر زحمتی که بود این گل را جبران کردند. هرچند رابسون در این بازی به مراتب بهتر از پلاتینی بازی کرد و یک بار دیگر انگلیس را پیش انداخت، پل مارینر هم در اواخر بازی یک گل دیگر زد و تورنمنت با شکست تیم مدعی آغاز شد. در ادامه بازی‌ها فرانسه پس از

■ **اسپانیا ۲- نیجره ۳ (۱۹۹۸)**
چندی قبل رئال‌مادرید فاتح لیگ قهرمانان اروپا شده بود و اسپانیا آنقدر قدرتمند به نظر می‌رسید که برای اولین بار از آنها انتظار کسب عنوان قهرمانی ضربات پنالتی مغلوب آلمان غربی و هارولد شوماخر شد. نسل طلایی فوتبال فرانسه دو سال بعد به حق خود رسید و قهرمانی اروپا را برای مردم کشورش به ارمغان آورد.
■ **پرتغال یک- انگلستان صفر (۱۹۹۶)**
فوتبال ملی انگلیس برخلاف مسائلی که پس از فینال لیگ قهرمانان اروپای ۱۹۹۵ و فاجعه هیسل رخ داده بود، دچار افت نشد. ترکیبی از ستارگان منچستر یونایتد، لیورپول و تاتنهام از آنها تیمی ترسناک ساخته بود اما این تیم ترسناک در بازی اولش چندان آماده به نظر نمی‌رسید. کارلوس مانوئل بازیکن سال پرتغال در هفتاد و پنجمین دقیقه تک‌گل دو امتیازی این تیم را به ثمر رساند اما نتیجه این بازی شباهتی به سایر نتایج دو تیم در این جام نداشت. پرتغال بعد از این بازی تمام بازی‌هایش را باخت اما انگلستان تا مرحله یک‌چهارم نهایی هم جلو رفت و در آنجا مقهور هنرنمایی مارادونا شد.
■ **آرژانتین یک- کامرون صفر (۱۹۹۰)**
آرژانتین مدافع عنوان قهرمانی بود و ظاهراً تیم از پیش برنده این بازی اما کامرونی‌ها با ارائه یک بازی منسجم و در گیرانه و خطاهای پیاپی توانستند مارادونا و کانینگا را مهار کنند. اشتباه نری پمپیدو در دقیقه ۶۷ که منجر به گل اومامبیک شد، پاداش بازی بی‌نقص شیرهای رام‌نشدهی بود. آرژانتین در ادامه با خوش‌شانسی از دور گروهی بالا آمد و با درخشش مارادونا تا فینال هم جلو رفت اما در آنجا مغلوب آلمان غربی شد.

■ **فرانسه صفر- سنگال یک (۲۰۰۲)**
قهرمان جام‌جهانی، قهرمان یورو ۲۰۰۰ و همین طور تیم نخست جام کنفدراسیون‌ها در سال ۲۰۰۱ مغرورانه پا به کره و ژاپن گذاشته بود اما با شروع بازی مشخص شد که این فرانسه مدافع عنوان قهرمانی نیست. بابو یابه دیوپ در اواسط نیمه‌اول سنگال تازموارد را جلو انداخت و در ادامه این نماینده شگفتی‌ساز آفریقایی فرصت رسیدن به گل بعدی‌اش را هم داشت اما بازی با همان یک گل به پایان رسید و جام هفدهم با یک شگفتی بزرگ آغاز شد. فرانسه در آن تورنمنت بیش از حد انتظار ضعیف بود و در بازی‌های بعدی حتی موفق به گلزنی هم نشد. این تیم پرمعدا در قعر جدول گروهش قرار گرفت و از دور رقابت‌ها کنار رفت.

کژالوشی ووژی

تشابه عجیب دو تصویر

یک ساعت پس از پایان بازی آرژانتین و کره‌جنوبی عکس صحنه‌ای از این

مسابقه کنار عکسی از رویارویی آرژانتین

با مدافعان بلژیک در جام جهانی ۱۹۸۶

قرار گرفت. در سایت دیلی‌تلگراف زیر این

دو عکس، نویسنده به تشابه عجیب دو

تصویر اشاره کرد. واقعاً جالب است که این

دو عکس چقدر مسی و مارادونا را هم‌قواره

نشان می‌دهد. مسی که هنوز یک گل هم

در جام جهانی نرزد، مقابل کره طوری

حریف‌گیری می‌شد که انگاز سرمربی کره

در رختکن درباره هیچ موضوعی غیر از

هنر و قدرت این بازیکن حرف نزده است.

تقلیب پنجمینده

ارژانتین ۴ کره جنوبی یک

یونان ۲ نیجریه یک

فرانسه صفر مکزیک ۲

یادداشت‌ها

سعید الهویبی

تقلب نصفه‌نیمه دل‌بوسکه از روی دست بارسا

شکست اسپانیا برابر سوئیس، یادآور حذف بارسا توسط اینتر بود. اسپانیا از همان سوراخی گزیده شد که بارسا با گواردیولا در برابر ژوزه تجربه کرده بود. مالکیت بالای توپ، پاس‌های پر تعداد در یک‌سوم میانی ولی موقعیت‌های گلزنی کم‌تعدادی که با بی‌دقتی مهاجمان از دست می‌رفت ولی آیا همه مشکل اسپانیا، فرم فوتبال سوئیس بود که انگار هیتسفلد از روی دست موریئوقلب کرده بود؟

تغییر سیستم اسپانیا نسبت به یورو ۲۰۰۸ به اعتقاد کارشناسان فوتبال اسپانیا (اشتباه بزرگی بوده است. سیستم ۴-۲-۴ اسپانیا در یورو تبدیل به ۴-۱-۴-۱ در جام جهانی شده است. اینکه چرا سیستم این تیم را ۴-۳-۳ نمی‌نامم، به دلیل مشکل ساختاری تیم اسپانیا است؛ تیمی که قرار است ۴-۳-۳ بازی کند ولی گوش‌های کناری این تیم به دلیل سرعت پایین خود و فاصله بیش از حد آنها با تک فوروارد این تیم (داوید ویا) تبدیل به هافبک‌های کناری شده‌اند. دل‌بوسکه سعی دارد اسپانیایی با اسکلت بارسای موفق این چندساله بسازد، به همین دلیل سستون فقرات تیم خود را با بازیکنان بارسا طراحی کرده است؛ پویول و پیکه در مرکز خط دفاع، ژاوی و بوسکس در میانه میدان. بارسا با این شمایل و ساختار دو فصل پیاپی یکی از بهترین تیم‌های اروپا بوده است ولی تفاوت بزرگی بین بارسا و اسپانیای دل‌بوسکه وجود دارد؛ گوش‌های دو تیم، مسی، پدرو و آنری در پیراهن بارسا، در کوتاه‌ترین زمان ممکن توپ را از یار مستقیم خود عبور می‌دهند و با حذف مدافعان کناری حریف از جریان بازی، ساختار دفاعی تیم حریف را به هم می‌ریزند. نزدیکی آنها به مهاجم هدف و محوطه جریمه حریف موجب می‌شود خط دفاع چهار نفره حریف نتواند با فشرده‌گی در محوطه جریمه، راه‌های ارسال پاس کلیدی ژاوی را ببندد، ولی در اسپانیا، اینیستا و سیلوا در عبور از یار روبه‌رو و رسیدن به محوطه جریمه حریف سرعت لازم را ندارند و به همین دلیل به مدافعان سوئیس اجازه دادند ساختار دفاعی خود را حفظ کنند و ویا را در منگنه خود قرار دهند.

ژاوی هراندز در یورو ۲۰۰۸ به طور متوسط در هر دیدار هشت پاس کلیدی ارسال می‌کرد ولی در دیدار برابر سوئیس تنها دو پاس کلیدی ارسال کرد. آمار ژاوی در دیدار برگشت برابر اینتر یک پاس کلیدی بود. تحلیل این آمار، موفقیت برنامه تاکتیکی حریف برای مهار کارگردان اصلی اسپانیا است. عقب نگه داشتن خط دفاع برای آنکه ویا فضایی پشت این خط برای حرکات مورب و در عمق خود پیدا نکند (و به همین نسبت ژاوی هم نتواند پاس به فضا ارسال کند) و پرس فضا به جای پرس توپ، ژاوی مهندس ماهری است ولی بازیکنی نیست که به تنهایی بتواند کار را شروع و تمام کند. ژاوی نیازمند فضا و بازیکن خودی است؛ برای اینکه پاس‌های خط‌کشی شده خود را ارسال کند و وقتی حریفانی مانند اینتر و سوئیس این دو را از او می‌گیرند، پاس‌های ژاوی تبدیل به پاس‌های کم‌ارزش می‌شود؛ پاس‌هایی که نمی‌تواند موقعیت ایجاد کند یا بازیکنان حریف را از جریان بازی خارج کند.

حل دو مشکل ذکرشده بالا یکی در دستان دل‌بوسکه است و دیگری نیازمند برنامه‌های تاکتیکی است که در این روزهای پرفشار طراحی و اجرای آن کاری دشوار است. به همین دلیل اولین تصمیم دل‌بوسکه باید تغییر سیستم از ۴-۳-۳ به ۴-۲-۴ باشد یا استفاده از دو گوش کلاسیک در سیستم ۴-۳-۳. ولی برای حل مشکل دوم راه میانبری وجود دارد؛ بارسا در برابر اینتر هفت بار از فضای پشت محوطه جریمه به سمت دروازه این تیم ضربه زد که تنها یک شوت درون چارچوب بود. از لحاظ هندسی هیچ تیمی نمی‌تواند هم SPACE و هم GAP را پوشش دهد و این یعنی تیم‌هایی که مانند سوئیس و اینتر از تاکتیک عقب نشستن خط دفاع و پرس فضا استفاده می‌کنند، فضای مناسبی برابر باکس جریمه خود برای شوتزنی بازیکنان حریف ایجاد می‌کنند و استفاده از این فضا، کلید شکستن قفلی است که اسپانیا را در بازی اول جام به بند کشیده بود.

پیشگویی‌ها

■ **زاد**

امروز- فرانسه: می‌شد حدس زد پس از باخت عجیب به مکزیک، روزنامه‌های فرانسه چه رویکردی به مسابقه و سرنوشت تیم‌شان در جام خواهند داشت اما آنچه دیروز روی جلد و صفحات داخلی روزنامه‌های این کشور رخ داد، کم‌نظیر بود. روزنامه «امروز» چاپ پاریس با عکس مربوط به صحنه دریل خوردن گلر فرانسه از خاویر هراندز پیش از گل دوم مکزیک و تیتری یک کلمه‌ای به باخت فرانسه واکنش نشان داد.«ضجه» یا «زاری» عنوان اول روزنامه امروز بود که در قسمتی از متن این مطلب به حد صفحه اول چاپ شده، نویسنده دومنک را بابت به باد دادن رویاهای فرانسه که باد انتقاد گرفت. حالا فرانسوی‌ها باید بازی سوم‌شان را که تقریباً تشریفاتی شده، با حسرت تمام تماشا کنند. آن هم در حالی که عمر کار دومنک در تیم ملی فرانسه در همین مسابقه تقریباً تشریفاتی به پایان خواهد رسید.

■ **چهار قهرمان**

دیلی میروز - انگلیس: این روزنامه چهره چهار بازیکن کلیدی انگلیس را شبیه تصویری از اعضای گروه بیتل‌ها روی جلد برده و زیر عکس با چاپ عکس کاپلو می‌نویسد: «حالا کاپلو ۶۴ ساله است و به درخشش این چهار ستاره برای فتح جام جهانی نیاز دارد.» این چهار بازیکن، روسی، جرارد، لمپارد و گرت بری هستند که اینن آخری در بازی اول به دلیل مصدومیت غایب بود اما قرار بود دیشب در ترکیب اصلی بازی با الجزایر به میدان برود. مثل اینکه دلیلی میروز هم مثل کادر فنی انگلیس به این نتیجه رسیده که یک هافبک دفاعی تخریبی مثل بری نقش مهمی در موفقیت این تیم در جام نوزدهم خواهد داشت. «انگلیس بزرگ مقابل الجزایر» هم تیتز دیگری است که روی جلد دیلی‌میروز رفته و اعتماد به نفس اهالی جزیره را پیش از بازی دیشب نشان می‌دهد.

■ **خداحافظ دومنک**

گازتا- ایتالیا: تنها فرانسوی‌ها نبوده که باخت تیم‌شان مقابل مکزیک را تبدیل به تیتز یک کردنده، روزنامه ایتالیایی گازتا تا دلو اسپورت جلد شماره دیروز خود را طوری طراحی کرده بود که موفقیت مارادونا و ناکامی دومنک را هم مقایسه شود. در عکس سمت راست دومنک را می‌بینیم و تیتز «خداحافظ دومنک» روی عکس سمت چپ نیز عنوان «مارادونای غول» جلب توجه می‌کند. مثل اینکه ایتالیایی‌ها هم از پایان کار دومنک در تیم ملی فرانسه خوشحال هستند. شاید هم این خشنودی برمی‌گردد به اظهارنظرهای عجیب سرمربی فرانسه علیه فوتبال ایتالیا و تیم ملی این کشور در سه سال اخیر. دومنک بارها بازی تیم ایتالیا را به باد انتقاد گرفته بود و حالا این ایتالیایی‌ها هستند که به ناکامی او در جام نوزدهم واکنش مثبت نشان می‌دهند.

■ **گازتا- ایتالیا:** تنها فرانسوی‌ها نبوده که باخت تیم‌شان مقابل مکزیک را تبدیل به تیتز یک کردنده، روزنامه ایتالیایی گازتا تا دلو اسپورت جلد شماره دیروز خود را طوری طراحی کرده بود که موفقیت مارادونا و ناکامی دومنک را هم مقایسه